

Djwhal Khul

INDIVIDUELSE

VisdomsNettet

www.visdomsnettet.dk

INDVIELSE

Djwhal Khul

VisdomsNettet
www.visdomsnettet.dk

INDVIELSE

Af Djwhal Khul
Fra *The Beacon*

(Oversættelse Thora Lund Mollerup & Erik Ansvang)

Sandhed og erfaring

Mestrene pointerer indvielsens mål over for alle deres disciple, og mestrene er parat til at give den nødvendige instruktion. Det er vigtigt at gøre opmærksom på, at i den nuværende tidlige udviklingsfase er det kun det, som disciplen ved i sig selv og erfarer bevidst i sig selv, der har betydning og udgør sandheden for den enkelte. Det, som bliver fortalt af andre – oven i købet af mesteren – fremmer intet vigtigt formål bortset fra at øge og bekræfte en allerede kendt sandhed, eller at skabe illusioner eller ansvar, indtil sandheden enten forkastes eller erfares af disciplen i disciplens egen bevidsthed. Er meningen til at forstå?

På tærsklen til åbenbaring

Indvielse kan måske defineres som et øjeblikks krise, hvor bevidstheden befinder sig på tærsklen til åbenbaring. Sjælens krav og mesterens forslag kan muligvis opfattes, som om de er i konflikt med tid og rum, og fokuseret i personligheden eller i det lavere menneske. I situationen vil man opleve et voldsomt spændingsfelt imellem modsætningernes par. Spændingsfeltet eller selve anstrengelsens fokus findes i disciplen, *”som befinder sig ved midtvejspunktet”*. Vil disciplen respondere bevidst på trækket oppefra og gå videre til nye og højere områder med mulighed for åndelige erfaringer, eller vil disciplen falde tilbage i tidens og rummets blændværk og ind i det personlige livs slaveri? Vil disciplen opretholde en afbalanceret og rolig tilstand, hvor hverken den højere mulighed eller det lavere træk påvirker? Det er en af de tre tilstande, der skal karakterisere disciplen og afløse en følelsesmæssigt svingende og usikker oplevelse, hvor disciplen svinger mellem den højere og den lavere beslutsomhed.

Det er i forbindelse med den proces, at mesteren træder til. Mesteren kan reelt intet gøre, for det er disciplens eget problem. Mesteren kan kun forsøge at intensivere sjælen i dens ønske ved at bruge tankens kraft målrettet. Personligheden kan heller ikke gøre noget, for på det tidspunkt fungerer både det fysiske legeme og astrallegemet simpelthen som robotter, der opmærksomme afventer disciplens afgørelse fra mentallegemet. Det er kun disciplen, der kan fungere bevidst på mentalplanet i overgangstilstanden. I samme øjeblik disciplen gør det, er terningerne kastet. Enten bevæger disciplen sig fremad mod lysets dør, hvor mesteren tager disciplen i hånden, og hvor nærværelsens engel bliver magtfuld og aktiv på en måde, som det ikke er muligt at beskrive. Eller også falder disciplen midlertidigt tilbage til det lavere menneskes livsbetingelser.

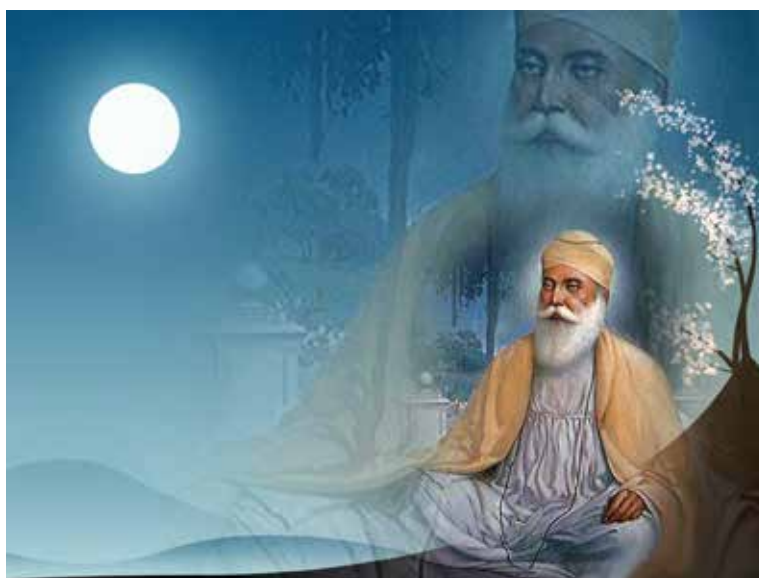
Enten eller

Blændværk og maya¹ hviler igen over disciplen, og "tærsklens vogter"² stiller sig mellem disciplen og lyset fra den åbne dør og fortsætter sin aktivitet. Enten vågner disciplen pludseligt op til en større forståelse af virkeligheden og en dybere forståelse af den guddommelige plan og disciplens rolle i den, eller også lukker "Jordens slør"

1 Maya betyder identifikation med det ydre – dvs. identifikation med menneskets legemer (mentallegemet, astrallegemet og det fysisk-æteriske legeme) i stedet for med det, mennesket i virkeligheden er – sjælen.

2 Tærsklens vogter er et åndsvidenskabeligt begreb, der er en betegnelse for summen af den lavere naturs kræfter, som den til enhver tid kommer til udtryk i personligheden på udviklingsvejen.

sig over disciplens hoved. Visionen blegner, og disciplen vender tilbage til et liv som et almindeligt menneske – sandsynligvis i resten af den inkarnation, hvor muligheden for indvielse opstod. Hvis disciplen i stedet går fremad og passerer gennem den åbne dør, så vil (afhængig af hvilken indvielse, det handler om), åbenbaringen ske og det samme gælder konsekvenserne af åbenbaringen. Åbenbaringen vil ikke være en åbenbaring af muligheder. Der er tale om en håndgribelig oplevelse, som resulterer i udvikling af nye kræfter og evner, og en erkendelse af nye former og områder for tjenestearbejde. Kræfterne er betinget af fortidens udvikling, indflydelsen fra evnerne og friheden til at *"bevæge sig inden for Hierarkiets grænser"*, som rækker langt ud over, hvad disciplen har drømt om som muligt. Nye hierarkiske kontakter er nu mulige, nyt ansvar lægges på disciplens skuldre, og nye "magtfulde områder" står til rådighed til brug i verdenstjeneste.

Ledetråde

Det er ofte blevet sagt, at Østens guru – eller lærer – underviser sine disciple ved hjælp af ledetråde. Hvis man har læst og studeret Indiens gamle skrifter (og hvem i nutiden har ikke læst bare nogle af dem?), vil man have iagttaget, at ledetrådene er opdelt i to kategorier:

1. Ledetråde vedr. den personlige karakter i forhold til virkeligheden og forberedelsen til indvielse.
2. Ledetråde vedr. guddommens enhed og menneskets relation til en bestemt og opnået enhed.

Til de to ledetråde blev der senere tilføjet undervisning om den skabende proces, da Gud skabte verdenerne, og meget om energi og udvikling af centrene (laya-yoga,³ som den tekniske betegnelse kaldes). De fire undervisningslinjer var praktisk taget alt, hvad der blev givet, og stort set hele undervisningen havde en eksoterisk karakter. Derfor kan man se, at undervisningen grundlæggende var forberedende. Træningen til indvielse lå så dybt skjult i den vægt, der blev lagt på relationen mellem guru og discipel, at den ikke kom til udtryk i ord, og derfor blev den overhovedet ikke afsløret. De få mulige symbolske ledetråde og fortolkninger er blevet undersøgt, og den intelligente esoteriker har allerede udtømt informationskilderne.

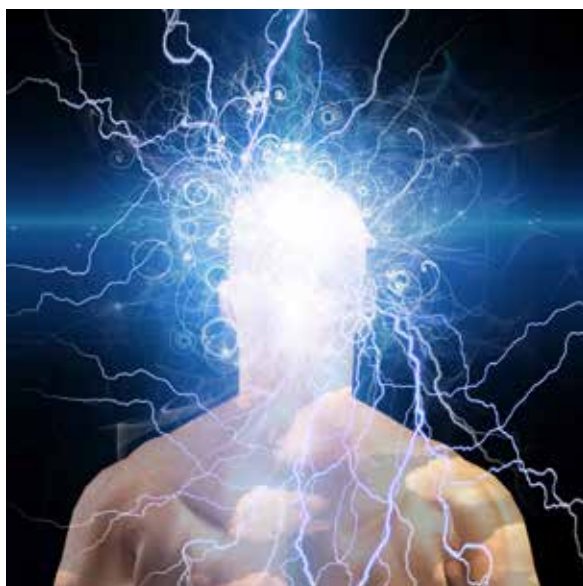
³ Laya yoga betyder "forening ved absorbering" i betydningen opløsning af alle karmiske forhold og begrænsninger, der er ophobet pga. forskellige begivenheder og situationer, der har fundet sted i løbet af menneskets utallige inkarnationer.

Næste skridt

Nu er det målsætningen, at bringe læren endnu et skridt udad, og gøre det, som mesteren underviste sine disciple i i fortiden, eksoterisk. Dengang var de fundamentale sandheder om den universelle bevidsthed til en vis grad forstået af disciplen. Og det samme gælder de mere specielle emner, som også blev praktiseret med succes, når disciplen valgte rette sted og metode.

Den gamle regel gælder stadig. Den er uforanderlig. Al sand esoterisk undervisning begynder med det universelle og slutter med det specielle. Det er vigtigt at huske. Det er en vanskelig opgave at omskrive de hidtil uskrevne regler til nutidigt sprog og symbolske former. Meget af det, som er givet ud siden dengang H.P. Blavatsky kæmpede og arbejdede, har været sandt, herunder informationer om indvielse. Men meget har været urealistisk og sørgeligt forvrænget.

Mesterens problem

Når en neofyt første gang henvender sig til en mester og anmoder om den træning, som er nødvendig forud for indvielsen, hvad tror man så, der er mesterens problem? Udgangspunktet er, at mesteren kender sin discipel godt, at han er overbevist om disciplens oprigtighed, og at anmodningen er hensigtsmæssig. Udgangspunktet er også, at man erkender, at den såkaldte "anmodning" består af kvaliteten af det liv, der leves, det tjenestearbejde, der udføres, og tilstedeværelsen af et oplyst sind – oplyst via en klar sjælskontakt i et vist omfang.

Mesterens problem er at lære disciplen at stabilisere relationen mellem sjæl og legeme, sådan at der efter behov kan skabes kontakt mellem dem. Astrallegemet repræsenterer ikke en større forhindring, og via sjælkontakten kan der let skabes en relation til Hierarkiet og dets hensigt og ressourcer. For det andet nævnes energiens art og dens intelligente anvendelse via en integreret personlighed.

Indre orientering

Det er vigtigt, at alle forstår én ting inden man påtager sig at samarbejde med mesteren. I en discipelgruppe (som den mesteren Djwhal Khul arbejdede med) har de fleste allerede taget 1. indvielse og er i gang med forberedelserne til en af de senere indvielser. Der er ikke noget overraskende i udtalelsen og heller ingen speciel grund til begejstring eller glæde. Et stort antal af verdens aspiranter viser – via deres åbenhed over for åndelige spørgsmål, gennem intensiteten af deres aspiration og deres kamp for at være gode, selvopofrende og vise – at den iboende Kristus lever i dem og er til stede i deres hjerter. Indvielsen med *”åndelig forankring på det fysiske plan”* (som 1. indvielse eller *”fødslen i Betlehem”* nogle gange kaldes), har tusindvis allerede gennemgået, og de fortsætter oprigtigt og med sikre skridt fremad på vejen. Vær opmærksom på, at der kan gå mange, mange liv mellem 1. og 2. indvielse – lange, lange mellemstadier med langsom og næsten umærkelig vækst. De er på ingen måde enestående eller langt foran verdens senioraspiranter, og det er en grund til opmuntring og ydmyghed. Det er naturligvis ikke hensigten at tale om, hvem der forberedes til bestemte indvielser. Det er noget, som hver enkelt må opdage ved egen kraft. Det er et spørgsmål om indre orientering og ikke et spørgsmål om ydre information.

Ydmyghed

Der er et punkt, som vedrører de første tre indvielser, der skal omtales her. Indvielserne skal ikke nødvendigvis altid tages i det fysiske legeme og på det fysiske plan, for på den måde at afsløre den indvielses bevidsthed både via tankesindet og hjernen. Det er et punkt, som ikke understreges tilstrækkeligt, og som af og til afvises.

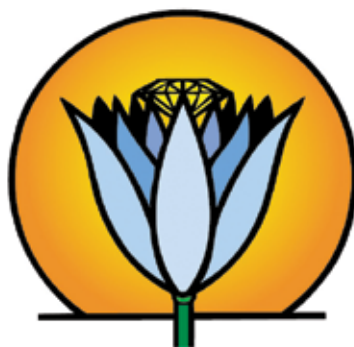
Det er derfor vigtigt at pointere – med al den klarhed og styrke, der er til rådighed – den absolutte nødvendighed af ydmyghed og den konstante gentagelse af ydmyghed. Der hentydes ikke til et mindreværdskompleks, men til en kontrolleret sans for de rigtige proportioner, som udstyrer ejeren med et afbalanceret syn på sig selv, sin ansvarlighed og arbejdet i livet. Det vil, når det er til stede, gøre det muligt at iagttage sig selv og de muligheder, der viser sig, med samme grad af lidenskabsløshed.

Sand ydmyghed er baseret på kendsgerninger, på vision og på tidspres. Det er en ledetråd, og der skal tænkes dybt over de tre grundpiller til en højere personlighedsholdning, som skal fastholdes og demonstreres forud for hver indvielse. Det er en påmindelse om, at der altid skal være ydmyghed i den sande visions nærvær.

Alice A. Bailey: *Discipleship in the New Age*, Vol. 1, pp. 91-96

VidsomsNettet

www.vidsomsnettet.dk